

Parter och domslut

Hussein Al-Hlaichi

Parter

Tilltalad

HUSSEIN Kadhim Raheemah Al-Hlaichi, 19990363-0011

Adress okänd

Medborgarskap: Irak

Offentlig försvarare

Advokat Mikael Svegfors

Svegfors Advokatbyrå AB

Storgatan 38, 578 31 Aneby

Åklagare

Kammaråklagare Lisa Hedberg

Åklagarmyndigheten

Åklagarkammaren i Jönköping

Box 73, 551 12 Jönköping

Målsägande (part)

Sekretess C

Målsägandebiträde

Nathalie Salazar Lundqvist

c/o Advokatfirman Onyx Ab, Polhemsgatan 16, 112 36 Stockholm

Domslut

Brott som Hussein Al-Hlaichi döms för

Våldtäkt mot barn, 6 kap 4 § 1 st brottsbalken, 2022-08-17, Vetlanda kommun

Våldtäkt mot barn (antal brott: 2), 6 kap 4 § 1 st brottsbalken, 2022-08-18, Vetlanda kommun

Våldtäkt mot barn (antal brott: 3), 6 kap 4 § 1 st brottsbalken, 2022-08-19, Vetlanda kommun

Detta är en avskrift av en elektronisk originalhandling.

Postadress

Box 230

575 23 Eksjö

Besöksadress

Sofieholmsgatan 7

Eksjö

Expeditionstid

måndag - fredag

08:00-16:00

Telefon

0381-384 00

E-post

eksjo.tingsratt@dom.se

Webb

www.eksjotingsratt.domstol.se

kommun

Påföljd

Fängelse 6 år

Utvisning

Hussein Al-Hlaichi utvisas ur Sverige och förbjuds att återvända hit. Överträdelse av förbudet kan medföra fängelse i högst 1 år.

Häktning m.m.

Hussein Al-Hlaichi häktas och ska stanna kvar i häkte tills fängelsestraffet får verkställas.

Skadestånd

Hussein Al-Hlaichi ska betala skadestånd till Sekretess C med 520 000 kr. Hussein Al-Hlaichi ska också betala ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 19 augusti 2022 tills betalning sker.

Förverkande och beslag

Beslaget av angivet gods ska bestå tills domen vinner laga kraft. Det beslagtagna ska därefter återlämnas till Hussein Al-Hlaichi (Polismyndigheten, 2022-5000-BG92187.1 (Mobiltelefon) 2022-5000-BG93452.11 (kalsonger)).

Sekretess

Sekretessbestämmelsen i 35 kap 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig på uppgifter som har lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar och som kan röja Sekretess C:s identitet.

Brottsofferfond

Hussein Al-Hlaichi ska betala en avgift till brottsofferfonden på 800 kr.

Ersättning och återbetalning

Mikael Svegfors får ersättning av staten med 32 620 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 23 026 kr arbete
- 2 700 kr tidspillan
- 370 kr utlägg
- 6 524 kr mervärdesskatt

Nathalie Salazar Lundqvist får ersättning av staten med 43 669 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 22 140 kr arbete
- 7 425 kr tidspillan
- 5 370 kr utlägg
- 8 734 kr mervärdesskatt

Staten ska stå för kostnaderna.

Yrkanden

Stämningsansökan, 2022-12-28, åtalspunkt 1

Åklagaren har begärt att Hussein Al-Hlaichi ska dömas för våldtäkt mot barn (antal brott: 6) enligt 6 kap 4 § 1 st brottsbalken.

Gärningsbeskrivning

1.1 VÅLDTÄKT MOT BARN (5000-K954159-22)

Hussein Kadhim Raheemah Al-Hlaichi har genomfört vaginalt och oralt samlag med målsäganden, NN 1, som var 13 år. Det hände vid sex tillfällen under perioden från och med den 17 augusti 2022 till och med den 19 augusti 2022 på Torngatan 18, Vetlanda, Vetlanda kommun enligt nedan

Antal brott	Brottstid
1	2022-08-17
2	2022-08-18
3	2022-08-19

.

Hussein Kadhim Raheemah Al-Hlaichi begick gärningen med uppsåt. Hussein Kadhim Raheemah Al-Hlaichi var åtminstone oaktsam beträffande omständigheten att målsägande var under 15 år.

Utvisning

Åklagaren har begärt att Hussein Al-Hlaichi ska utvisas ur Sverige och förbjudas att återvända hit.

Häktning m.m.

Åklagaren har begärt att Hussein Al-Hlaichi ska häktas tills fängelsestraffet får verkställas.

Skadestånd

Sekretess C har begärt att Hussein Al-Hlaichi ska betala skadestånd med 520 000 kr. Beloppet avser 500 000 kr för kränkning och 20 000 kr för sveda och värk. Ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) har begärts på beloppet från den 19 augusti 2022 tills betalning sker.

Förverkande och beslag

Åklagaren har begärt att beslaget av angivet gods, beslagtaget hos Hussein Kadhim Raheemah Al-Hlaichi, ska bestå tills domen vinner laga kraft. Det beslagtagna ska därefter återlämnas (Polismyndigheten, 2022-5000-BG92187.1 (Mobiltelefon) 2022-5000-BG93452.11 (kalsonger)).

Bevisningen i målet

Åklagarens bevisning

Muntlig bevisning

1. Förhör med den tilltalade **Hussein Al-Hlaichi**.
2. Förhör med **målsäganden** angående gärningarna till styrkande av åtalet. Presentationsform: Hänvisning till videoupptagning vid polismyndigheten.
3. Vittnesförhör med **Julia Homonovych** angående hennes kontakter med målsägande i anslutning till händelsen för att bevisa gärningen. Presentationsform: Uppspelning av videoupptagning vid tingsrätten.

Skriftlig bevisning

1. Beslagsprotokoll (förundersökningsprotokoll s. 17-18) till utvisande av var trosor och kalsonger anträffas.
2. Protokoll över brottsplatsundersökning (21-27) till utvisande av hur det såg ut på platsen.
3. Sakkunnigutlåtande (förundersökningsprotokoll s. 39-41) för att bevisa åtalet.
4. PM beslag underkläder (förundersökningsprotokoll s. 48) för att klargöra hur trosor och kalsonger tagits omhand.
5. Analysresultat (förundersökningsprotokoll s. 49-50) till styrkande av att målsäganden är sanningsenlig.
6. Konversationen mellan målsäganden och Hussein (hänvisning till förundersökningsprotokoll s. 55-71, åklagare kommer förevisa utvalda delar) för att bevisa att det förelegat en kärleksrelation mellan parterna, att Hussein känt till att målsäganden var minderårig samt att han betalat tågbiljett för att målsäganden skulle komma till honom, till styrkande av åtalet.
7. Extraktion Husseins telefon (förundersökningsprotokoll s. 72-74) till utvisande av bilder på målsäganden anträffade i Husseins telefon.
8. PM extraktion Husseins mobiltelefon (förundersökningsprotokoll s. 75-77, 79) till vederläggande av att Hussein endast har ett sexuellt intresse för män.
9. Stillbilder mä Stockholm - Nässjö (förundersökningsprotokoll s. 119-127) för att bevisa att målsäganden kom till Hussein den 17 augusti 2022.
10. LMA-kort (förundersökningsprotokoll s. 100) till styrkande av målsägandens ålder.
11. Utredningsfoto avseende målsäganden, (förundersökningsprotokoll s. 129) till styrkande av att målsäganden ser ut att vara under 15 år.
12. Kopia på passhandling avseende målsäganden (separat) till styrkande av målsägandens ålder.

Åklagaren har vid huvudförhandlingen, under sakframställan, även gått igenom anmälan (s. 6 ff fup), promemoria och fotografi om målsägandens identifiering av den tilltalade som "Ibrahim" (s. 131 f) och viss konversation mellan målsäganden och hennes pappa (s. 102 ff fup). Dessa uppgifter gick åklagaren, enligt egen uppgift, igenom redan vid förra huvudförhandlingstillfället, något försvaret inte ifrågasatt.

Eftersom målet upptagits till prövning i den tilltalades utevaro har även förhöret med den tilltalade lagts fram genom uppspelning av förhören i tingsrätten.

Målsägandens bevisning

Målsäganden har åberopat samma bevisning som åklagaren.

Den tilltalades inställning

Hussein Al-Hlaichi har förnekat brott: Han har inte haft samlag med A. Han ifrågasätter inte att hon faktiskt var 13 år när hon befann sig i hans bostad men han kände inte till hennes ålder, han trodde hon var äldre. Han har uppgett att han inte har några invändningar mot det särskilda yrkandet. Han har motsatt sig utvisning.

Han har bestritt skadeståndsyrkandet. Om han döms ifrågasätter han yrkade belopp. Han överlämnar åt tingsrätten att bedöma skäligt skadestånd. Han menar att bevisningen är skakig såvitt gäller antalet övergrepp.

Kort bakgrund, m.m.

Målsäganden som i stämningsansökan benämns NN 1 och i tingsrättens administrativa system liksom på förstasidorna i domen benämns C, kommer i det följande att benämnas A (eller målsäganden). Hon har biträtt åtalet.

A, som vid tillfället för åtalade gärningar var 13 år, kommer från Ukraina och hade flytt kriget och bodde i Stockholm med sin pappa. A och den tilltalade fick kontakt via appen Snapchat. De konverserade en kort tid (ett par dagar) och inledde något slags relation. A uppfattade det som en kärleksrelation. De diskuterade att träffas och att A skulle bo hos honom. Den 17 augusti 2022 reste A, utan att underrätta anhöriga, med tåg till Nässjö och blev där hämtad i bil av Hussein Al-Hlaichi och en bror till denne i den senares bil. De körde till Vetlanda där A och den tilltalade sedan befann sig i en lägenhet på Torngatan i Vetlanda, där den tilltalade föreföll ha sin bostad. De samlag som är föremål för åtal ska ha genomförts samma dag som A kom till Vetlanda, den 17 augusti, en onsdag, och efterföljande två dagar, dvs. torsdagen den 18 augusti och fredagen den 19 augusti. Under tiden

anmälades A som försvunnen av sin pappa. A och den tilltalade påträffades av polis på söndagen den 21 augusti 2022 i den tilltalades bostad.

Hussein Al-Hlaichi åtalades vid denna tingsrätt den 28 december 2022. Tingsrätten höll huvudförhandling och meddelade den 25 januari 2023 dom i mål B 1463-22 i vilken prövades den åtalspunkt som nu är föremål för prövning av tingsrätten igen. Tingsrätten frikände då Hussein Al-Hlaichi på den grunden att tingsrätten inte fann det styrkt att A var under 15 år vid tidpunkten för gärningarna i åtalspunkten. Domen överklagades av åklagaren och målsäganden. Göta hovrätt beslutade den 5 maj 2023 att undanröja tingsrättens dom i överklagade delar och visa målet åter till tingsrätten i dessa delar för fortsatt behandling. Det huvudsakliga skälet för hovrättens beslut var att åklagaren åberopat ny bevisning avseende målsägandens faktiska ålder och att tingsrätten inte hade prövat gärningspåståendet i övrigt samt att åtalet för våldtäkt mot barn lämpligen bör prövas av tingsrätten som första instans. Tingsrätten har nu, i förevarande mål, hållit huvudförhandling. Målet upptogs till prövning i den tilltalades utevaro.

Det tingsrätten primärt har att pröva är om den tilltalade haft samlag med A på sätt som påstås i gärningsbeskrivningen. Att det förekommit samlag är det enda faktiska gärningsmoment som behövs för en fällande dom för våldtäkt mot barn, förutsatt att det är visat att offret inte fyllt 15 år och gärningsmannen kände till eller borde ha förstått det. En stor del av bevisningen, framförallt den muntliga, har ingen direkt relevans för den prövningen. Det gäller t.ex. den tilltalades uppgifter utöver att han förnekat att samlag ägt rum. Tingsrätten redovisar nedan den bevisning som har mer direkt relevans för prövningen liksom ett sammandrag av målsägandens berättelse i de delar den rör åtalade gärningar. Hennes många uppgifter om hur parternas relation kom att inledas berörs nedan endast i vissa delar. Den tilltalades uppgifter kommer att beröras i de delar det bedöms nödvändigt.

Sammanfattning av vad A berättat i polisförhör

Anmärkning. Sammanfattningen innefattar inte vad A berättade i det första av fyra polisförhör, som hölls den 21 augusti, dvs. samma dag hon påträffades av polis. Enligt tingsrättens uppfattning var hon vid detta förhör inte sanningsenlig när hon berättade att inget hänt mellan henne och den tilltalade. Det kan noteras att hon vid förhöret förefaller mycket angelägen att, utan att få någon fråga om det, hävda att den tilltalade inte är pedofil, något hon upprepar vid flera tillfällen under förhöret. Enligt uppgift från henne i senare förhör är en pedofil en vuxen man som är intresserad av ett litet barn och har sexuella känslor för barnet. Tingsrätten återkommer till detta i övervägandena.

Den tilltalade, som hon trodde hette Ibrahim, visste att hon var 14 år. De pratade om hennes ålder flera gånger. Hon nämnde att hon var 14 år redan första gången de hade kontakt "i chatten". Han frågade henne om hennes ålder. Hon sa senare i lägenheten till honom, flera gånger, att han kommer att hamna i fängelse om de blir upphittade.

Bara en liten stund efter att hon kom till Ibrahims lägenhet den första dagen, cirka fem minuter, ropade han på henne inifrån sovrummet och kysste henne och klädde av henne. Sedan hade de vaginalt samlag, han penetrerade henne. Hon hade mycket, mycket smärta. Han slutade inte direkt när hon sa att det gjorde ont men efter en stund. Han hade inte kondom och fick utlösning i henne, det kände hon. De hade sedan samlag flera gånger, även oralt samlag innan vaginalt samlag, dagarna efter. De hade vaginalt samlag vid två tillfällen under torsdagen (den 18 augusti). De hade också vaginalt samlag på natten mellan torsdag och fredag och sedan samlag ytterligare två gånger på fredagen. De hade alltid samlag i dubbelsängen. Vid inget av samlagen använde han kondom och han fick, tror hon, vid alla tillfällen utlösning i hennes vagina. Vid samlagen efter det första samlaget kände hon både smärta och njutning. Hon minns inte om de hade sex den fjärde dagen (den 20 augusti). Polisen kom på den femte dagen (den 21 augusti).

Tingsrättens överväganden och bedömning

Kort rättslig bakgrund, m.m.

Den som, med ett barn under femton år, genomför ett vaginalt, analt eller oralt samlag eller en annan sexuell handling som med hänsyn till kränkningens allvar är jämförlig med samlag, döms för våldtäkt mot barn till fängelse i lägst tre år och högst sex år (6 kap. 4 § brottsbalken). Fängelse får användas som gemensamt straff för flera brott, om fängelse kan följa på något av brotten. Fängelse på viss tid får sättas över det svåraste av de högsta straff som kan följa på brotten men får inte överstiga de högsta straffen med mer än två år, om det svåraste straffet är fängelse i fyra år eller längre men inte uppgår till fängelse i åtta år (26 kap. 2 § samma lag). Det som nu sagts innebär att straffet för flera fall av våldtäkt mot barn ska bestämmas till fängelse mellan tre och åtta år (förutsatt att det inte finns förmildrande omständigheter som föranleder straff under straffminimum).

Till ansvar som i 6 kap. brottsbalken är föreskrivet för en gärning som begåtts mot någon under en viss ålder ska dömas även den som inte haft uppsåt men varit oaktsam beträffande omständigheten att den andra personen inte uppnått den åldern (6 kap. 13 §).

Vid en bedömning av en utsaga finns det ofta anledning att lägga vikt vid främst sådana faktorer som avser innehållet i berättelsen som sådan, exempelvis i vad mån den är klar, lång, levande, logisk, rik på detaljer, påvisat sanningsenlig i viktiga enskildheter samt fri från felaktigheter, motsägelser, överdrifter, svårförklarliga moment, konstansbrister, dåligt sammanhang eller tvekan i avgörande delar. Däremot ställer det sig många gånger svårt att bedöma utsagan med ledning av det allmänna intryck som målsäganden ger eller av icke-verbala faktorer i övrigt (se NJA 2010 s. 671).

Inledande överväganden

Innan tingsrätten går in på frågan om huruvida målsägandens berättelse är trovärdig ska den tilltalades berättelse kommenteras. Tingsrättens bedömning är att det är uppenbart att han ljugar om väsentliga delar. Han försöker få det att framstå som att han inte låtsades ha kärleksfulla känslor för målsäganden, att det bara var "tomt prat". Var och en som läser konversationen mellan dem inser att hans påstående inte är det minsta trovärdigt. Det är uppenbart att han haft en tydlig plan med sitt agerande, nämligen att få till stånd fysiskt möte med A, för att kunna förgripa sig på henne. Hon har uppgett att han kallade sig Zain men att han hette Ibrahim och att det är därför hon i förhören kallar honom Ibrahim. Han har uppgett att han inte har någon förklaring till varför hon kallar honom "Ibrahim", eftersom han sagt att han heter Hussein. Det finns ingen rimlig anledning till att målsäganden skulle säga att han heter Ibrahim, om inte han sagt till henne att det var hans namn. Det finns bara en rimlig förklaring till varför han sagt att han heter Ibrahim, nämligen att han vill dölja sin riktiga identitet. Ett annat tecken på detta är att A inte fått veta att mannen som också verkar bo i lägenheten är den tilltalades bror och inte vän. Utredningen i målet visar tydligt att Hussein Al-Hlaichi – som målsägandebeiträdet uttryckt det – medvetet manipulerat målsäganden, en flicka som är desperat efter någon som bryr sig om henne, som ger henne kärlek (någon som inte slår henne eller hånar henne, jfr uppgift som målsäganden lämnade i det fjärde polisförhören, se s. 189 fup). Tingsrättens bedömning är alltså att den tilltalades berättelse kan lämnas utan vidare avseende. Hans berättelse berörs nedan endast i de delar det rättsligt finns anledning att bemöta invändningar från honom.

Det kan här noteras att det inte finns något stöd för att Hussein Al-Hlaichi skulle vara homosexuell, något han hävdar han är. Även om han vore homosexuell finns det givetvis inget som hindrat honom från att ha samlag med en flicka. Tingsrätten har nedan kommit fram till att han är skyldig enligt åtalet och han har tidigare – avsnitt 3 i belastningsregistret – dömts för sexualbrott riktat mot en ung person av kvinnligt kön. Hans invändning om att han är homosexuell är motbevisad och lämnas utan vidare avseende.

Är målsäganden trovärdig?

Genom utredningen är det styrkt att Hussein Al-Hlaichi är den person som A trodde hette Ibrahim och som hon tillbringat merparten av fyra dygn tillsammans med.

A har lämnat en berättelse som i stora drag är trovärdig. Som nämndes ovan är det tydligt att stora delar av vad hon berättade för polis i det första förhören var påhittat för att försöka skydda Hussein Al-Hlaichi, den person hon trodde hette Ibrahim och som hon trodde älskade henne. Utan att förhørsledaren frågar eller pratar om sex säger hon spontant – flera gånger – att den tilltalade inte är pedofil. Denna omständighet visar tydligt att hon är orolig för vad som ska komma att hända med honom, eftersom hon vet att det är det inte är lagligt att ha sex med henne. Det är också sannolikt att hon var orolig för att skickas tillbaka till sin pappa, en miljö som nog, vilket antyds i utredningen, inte är

den bästa för henne. I de tre efterföljande förhören lämnar hon en relativt konstant berättelse om vad som hänt. Hon ändrar sig visserligen på vissa punkter men inte i något väsentligt avseende.

Försvaret har hävdade att det saknas känslor i hennes förhör, att hon inte är ledsen, att det saknas minspel och att det är tydligt att hon tvingats hitta på allt. Tingsrätten får en helt annan uppfattning efter att ha lyssnat på och iakttagit fem timmars förhör. A visar visserligen inga starka känslor men det är tydligt att hon är upprörd och ledsen och stundtals trött och irriterad på alla frågor. Hon är också med stor sannolikhet ambivalent inför "Ibrahim". Hon har på detta stadium – då hon fått ett visst tidsmässigt och fysiskt avstånd mellan sig och den tilltalade – nog börjat inse att hon är grundlurad och att "Ibrahim" inte älskar henne, inte vill gifta sig med henne och inte vill skaffa barn med henne (jfr återopad konversation mellan dem). Även om hon fortfarande har känslor för honom är det naturligtvis svårt för henne att bortse från vad som faktiskt hänt dagarna sedan hon anlände till lägenheten i Nässjö. Försvaret har pekat på att målsäganden lämnat få detaljer om de samlag som A berättat om. A har berättat hur samlagen genomfördes på ett relativt detaljerat sett. Tingsrätten ser inte att antalet detaljer i beskrivningarna bör ges någon särskild betydelse. Tingsrättens bedömning är att det utifrån de kriterier som brukar användas när man bedömer trovärdigheten hos förhörspersoner, inte finns något märkligt i A:s berättelse i dessa delar.

Försvaret har också pekat på att målsäganden är mer inlevelsefull och lämnar en stor mängd detaljer när hon talar om ett armband hon hittade i lägenheten och om den första måltiden. Tingsrätten kan instämma i att målsäganden förhåller sig annorlunda till berättelsen i dessa delar men det går därmed inte att dra slutsatsen att hon skulle ljuga om allting annat. Att hon berättar mer fritt och detaljerat kring dessa omständigheter kan bero t.ex. på att dessa inte är förknippade med något traumatiskt eller ångestfullt utan rör helt neutrala händelser. Det går inte att dra några slutsatser i detta avseende.

Man bör i sammanhanget ställa sig frågan varför A skulle ljuga och hitta på den relativt detaljerade berättelse hon lämnat om de fyra dagarna i Vetlanda. Försvarets hypotes är att hon är ute efter pengar. Att en målsäganden är ute efter pengar, söker skadestånd, är en i brottmål vanligt förekommande invändning. Det torde dock vara mycket ovanligt att hypotesen faktiskt är korrekt. Om en person överhuvudtaget överväger att sanningslöst tillvita annan person brott, framförallt allvarliga brott, finns det en stor mängd andra aspekter som behöver övervägas, bl.a. möjliga konsekvenser för egen del, t.ex. att man själv kan bli misstänkt för brott och behöva genomgå en s.k. rapekit-undersökning. Det finns inget stöd i utredningen för att A skulle ha anledning att ljuga. Hon var vid tillfället 13 år, hon kom från ett krigsdrabbat land. Hon hade en konflikt med sin pappa och hade rymt hemifrån flera gånger tidigare. Hon hade fått kontakt med person som påstod sig älska henne och som ville leva med henne. Att hon efter vad som hände känner enorm besvikelse förefaller självklart men det finns inget som tyder på att hon kalkylerat – medvetet – skulle konstruera en lång berättelse i syfte att i slutänden kunna få pekuniärt utbyte. Detta skulle också förutsätta vissa kunskaper om svenskt rättsväsende och om Brottsoffermyndigheten, eftersom det bör ha varit relativt klart för A att "Ibrahim" inte hade det särdeles bra ställt ekonomiskt.

Det har också framförts hypotesen att det är A:s pappa som förmått henne att ljuga. Det finns stöd i utredningen för att han, efter det att A återfunnits, sagt till sin dotter att den tilltalade var terrorist som dödat och bombat i Syrien. Påståendet i sig förefaller mycket märkligt eftersom A:s pappa, såvitt känt, inte ens vet vem Hussein Al-Hlaichi är eller känner till någon om honom. Faderns uttalande förefaller i stället vara uttryck för en allmänt negativ inställning till personer med arabiskt ursprung, en inställning som kanske förstärkts av de misstankar som riktades mot Hussein Al-Hlaichi. Såvitt utredningen visar har A:s pappa och syster sagt till A att berätta sanningen och inte skydda "terroristen". I denna fråga finns det, sammantaget, inget stöd för att A skulle ha påverkats av annan person att ljuga om vad som hänt i lägenheten.

Slutsatsen av vad som nu sagts är att tingsrätten bedömer att A lämnat en trovärdig berättelse: Berättelsen är i sig sådan som beskrivs ovan (under rubriken Kort rättslig bakgrund, m.m.), den förefaller självupplevd, den innehåller bl.a. en massa detaljer som egentligen saknar relevans men som är typiska för en sann berättelse. Det har inte framkommit något som ger anledning att tro att hon hittar på vad hon berättar och det har inte heller framkommit någon omständighet som ger anledning att tro att hon skulle ha anledning att ljuga. Tingsrättens bedömning innebär dock inte utan vidare att hennes berättelse kan läggas till grund för prövningen av åtalet. För det krävs att hennes berättelse har sådant stöd i övrig utredning att berättelsen kan bedömas vara tillförlitlig.

Är målsägandens berättelse tillförlitlig?

Det finns relativt omfattande stöd i övrig utredning för att det A berättat är korrekt. Dessa omständigheter ska redovisas här.

- Målsägandens berättelse om hennes och "Ibrahims" relation innan hon reste från Stockholm har mycket starkt stöd i åberopad konversation, s. 55 ff fup. Konversationen ger starkt stöd åt målsägandens uppfattning att de hade inlett något slags kärleksrelation, vilket den tilltalade helt förnekade.
- Detaljerna om hennes resa har stöd i, förutom nämnd konversation, material från övervakningskameror, bl.a. från centralstationen i Stockholm och när hon ankom till Nässjö station.
- Det har i sovrummet i lägenheten påträffats "barntrosor" (se protokollet från brottsplatsundersökningen) i höger säng medan kalsonger har påträffats i vänster säng. Detta talar för att A och den tilltalade sov tillsammans i samma säng.
- Enstaka spermier har påträffats i grenpartiet på de trosor som låg i sängen. Det finns inget som talar för att den tilltalade burit dessa "barntrosor", det har han inte ens påstått. Att det är fråga om A:s trosor talar starkt för att hon i närtid haft samlag med en man och att det hamnat spår från samlaget i hennes trosor. Det finns inget som talar för att hon skulle ha haft samlag med annan än den tilltalade. Hypotesen att spermier skulle kunna komma från målsägandens tidigare pojkvän som enligt uppgift befunnit sig utomlands en tid, har inget som helst stöd i utredningen.

BROTTMÅL

- DNA från A har påträffats på flera ställen i de kalsonger som hittades i vänster säng. Hussein Al-Hlaichi har medgett att det är hans kalsonger. Förekomsten av hennes DNA på avigsidan (insidan) av hans kalsonger talar för att hans penis varit i kontakt med del av hennes kropp som kunnat avsätta DNA, vilket i sin tur talar för att de haft vaginalt samlag. Den tilltalade har lämnat en mycket märklig och omständlig berättelse som i stora drag går ut på att målsäganden lånat två par kalsonger av honom och att hon burit båda samtidigt, samt att han därefter av misstag tagit på sig de använda kalsongerna, ett par i taget. Hans berättelse uppvisar alla tecken på att vara en efterhandskonstruktion i avsikt att försöka bortförklara förekomsten av DNA. Försvarets teori om att hennes DNA kan förklaras av beröring – "touch-DNA" – är högst osannolik eftersom DNA påträffats på kalsongerna avigsida, dvs. insidan.
- I de trosor som målsäganden hade på sig när polisen anträffade henne i lägenheten har påvisats spermier. Detta talar för att hon haft samlag med den tilltalade i närtid (se ovan). Det finns inget som talar för att hon då skulle ha haft samlag med annan än den tilltalade.
- Omständigheten att det påträffas spermier i målsägandens trosor, spermier som tingsrätten bedömer kommer från den tilltalade, ger starkt stöd åt målsägandens uppgift om att han fick utlösning i hennes vagina.
- I de kalsonger som den tilltalade hade på sig när han greps, i grenpartiet på avigsidan (dvs. insidan), har påträffats, förutom hans egna DNA, också DNA från målsäganden, vilket talar för att hans penis varit i kontakt med del av hennes kropp som kunnat avsätta DNA, vilket i sin tur talar för att de haft samlag.
- Vittnet har berättat att hon sökte A "24/7" under tiden hon var borta från hemmet men att hon inte fick tag i henne. Denna uppgift ger stöd åt målsägandens uppgift om att Hussein Al-Hlaichi kastade bort sim-kortet till hennes telefon.
- Vittnet har också berättat att hon träffade A morgonen efter det att hon upphittats och att A då var ledsen och grät och inte visste varför hon gjort som hon gjort. A:s sinnesstämning och uttalande stämmer väl med vad A berättat om sin ambivalens inför Hussein A-Hlaichi.
- Vittnet har uppgett att målsäganden för henne berättat att hon hade sex med den tilltalade och att de inte använde skydd.

Försvaret har invänt att om målsägandens berättelse är sann, borde det ha funnits åtskilliga fysiska spår av samlagen på de lakan som låg i sängen. Det är upplyst att lakanen visserligen skickats till NFC men att analysuppdraget återkallats efter att den tilltalade underrättat om att han onanerat på flera olika ställen i lägenheten. Det finns ingen utredning som visar om lakanen tvättats. Den tilltalade själv har berättat att både han och brodern tvättade under de aktuella dagarna. Omständigheten att det är oklart om det fanns fysiska spår på lakanen kan därför inte tillmätas någon betydelse.

DNA-bevisningen är i sig mycket stark bevisning för att det förekommit samlag mellan A och Hussein Al-Hlaichi. Utredningen är sammantagen sådan att den ger starkt stöd åt målsägandens berättelse. Tingsrätten finner därmed att hennes berättelse är tillförlitlig och att den därför kan läggas till grund för prövningen av åtalet.

Utifrån de uppgifter som A lämnat finner tingsrätten styrkt att Hussein Al-Hlaichi genomfört vaginalt och oralt samlag med henne då hon var 13 år. Det hände vid sex tillfällen; en gång under onsdagen den 17 augusti 2022, två gånger under torsdagen den 18 augusti 2022 och tre gånger under fredagen den 19 augusti 2022. Detta innebär att de objektiva förutsättningarna för ansvar för våldtäkt mot barn är uppfyllda. Det är också styrkt att den tilltalade inte använt kondom och att han fått utlösning i A:s vagina under samlagen. Den fråga som återstår att överväga är om det är styrkt att Hussein Al-Hlaichi kände till hennes ålder eller om han i vart fall borde ha misstänkt att hon kunde vara under 15 år.

Målsägandens ålder

Den tilltalade har inte ifrågasatt att A faktiskt var 13 år vid tidpunkten för de åtalade gärningarna och hennes ålder styrks av åberopade identitetshandlingar.

Det finns ett flertal omständigheter som talar för att Hussein Al-Hlaichi var väl medveten om att målsäganden inte fyllt 15 år. A har vid upprepade tillfällen i förhöret uppgett att de talat om hennes ålder. Hon har visserligen sagt att hon till den tilltalade sagt att hon var 14 år, något som i och för sig inte stämde eftersom hon var 13 år. Men det är inget märkligt kommet från en tonåring, att hon vill gesken av att hon är något äldre. Dessutom skulle A snart, i slutet av augusti, fylla 14 år. Det har inte framkommit något som ger anledning att tro att hon i denna del inte skulle vara trovärdig. Med tanke på sin ambivalens gentemot den tilltalade förefaller det märkligt om hon skulle ljuga just om denna detalj. I den Snapchat-konversation som åberopats skrev hon att hon var "minderårig". Han reagerade såvitt kan utläsas inte på detta påstående. Detta talar för att de tidigare talat om hennes ålder eller att han i vart fall inte brydde sig nämnvärt om hon var minderårig. Begreppet minderårig har visserligen ingen entydig förklaring utan kan avse någon som inte fyllt 18 år eller i vissa sammanhang någon som inte fyllt 15 år eller som rent allmänt är omogen. Det viktiga här är dock att den tilltalade inte reagerade på hennes uppgift. I samma konversation frågade hon om hon behövde gå i skolan. Hennes fråga antyder att hon är i skolålder. Om hon hade varit 17-18 år som den tilltalade hävdar att han trodde, borde han ha reagerat även på denna fråga eftersom hennes skolplikt då borde ha upphört. Hans svar är i stället att hon "kommer att gå i skolan". Vidare är hennes utseende och kropps-konstitution sådan att det tydligt fanns anledning att misstänka att hon var kunde vara betydligt yngre än 15 år, se t.ex. fotografi på s. 129 fup.

Mot bakgrund av att målsägandens uppgifter rent allmänt bedöms tillförlitliga och de ytterligare omständigheter som nu redovisats är det tingsrättens bedömning att det är styrkt att Hussein Al-Hlaichi i vart fall hade s.k. likgiltighetsuppsåt beträffande omständigheten att A inte hade fyllt 15 år. Det är för ansvar i och för sig tillräckligt att han var oaktsam beträffande omständigheten. För det fall han inte hade insett att hon inte fyllt 15 år hade han enkelt kunnat kontrollera hennes ålder genom att t.ex. be om att få titta på passet som han bad henne att ta med sig på resan (se s. 55 fup).

Här ska sist beröras ett påstående från försvaret om att Hussein Al-Hlaichi har ett lindrigt förståndshandikapp. Det finns inget i utredningen som ens antyder att han skulle ha ett sådant handikapp. Frivården hade med stor sannolikhet nämnt en sådan omständighet i sitt yttrande om det fanns skäl för det. Uppenbarligen har den tilltalade inte nämnt något om det för Frivården. Tingsrätten har iakttagit den tilltalade under förhör som varat i 2½ timme. Det har där inte framkommit något som talar för att han i något avseende skulle ha nedsatt kognitiv förmåga. Invändningen lämnas därför utan vidare avseende. Den omständigheten att han ibland möjligen stammar saknar relevans.

Slutsats

Det är alltså styrkt att den tilltalade genomfört samlag med A i enlighet med vad som anges i gärningsbeskrivningen och att hon var 13 år. Det är också styrkt att han begick gärningen med uppsåt. Gärningarna är att bedöma som våldtäkt mot barn.

Skadestånd

Mot bakgrund av de närmare omständigheterna kring gärningarna (som framgår ovan) och Brottsoffermyndighetens senare praxis är det tingsrättens uppfattning att begärd ersättning för kränkning, vid en sammantagen bedömning av gärningarna, är skälig.

Vittnet har berättat att A, när hon träffat henne under senare tid, är mycket nervös och orolig och gråter, att A träffat psykiater men att hon sett någon förbättring i A:s psykiska mående samt att det är svårt att få något ur A om vad som hände. Mot bakgrund av detta och de närmare omständigheterna kring brotten och vad som i förhören framkommit om målsägandens mående efter gärningarna, bedömer tingsrätten att yrkandet även när det gäller sveda och värk är skäligt.

A:s skadeståndsyrkande ska alltså bifallas.

Straffvärde och påföljd

Vid bedömningen av brotts straffvärde ska beaktas den skada, kränkning eller fara som gärningen inneburit, vad den tilltalade insett eller borde ha insett om detta samt de avsikter eller motiv som han eller hon haft. Det ska särskilt beaktas om gärningen inneburit ett allvarligt angrepp på någons liv eller hälsa eller trygghet till person (29 kap. 1 § andra stycket brottsbalken).

Hussein Al-Hlaichi har befunnits skyldig till sex våldtäkter mot barn. Minimistrafvet för ett fall av våldtäkt mot barn är som redovisades tidigare fängelse i tre år.

Hussein Al-Hlaichis brottslighet har varit planerad. Hans kontakter med A via sociala medier har haft uppenbart sexuellt syfte, vad som ibland kallas "grooming". Hans konversation med A inför hennes resa utgör i praktiken förberedelser till de sexuella övergrepp han planerade. Hans agerande har varit förslaget och han har utnyttjat målsägandens skörhet och utsatthet. Vid det första samlaget använde han visst tvång och visst våld och slutade inte direkt trots att målsäganden sa till honom att det gjorde ont. Han använde inte kondom vid något av tillfälle och målsäganden var inte skyddad mot graviditet. Risken för att målsäganden – en 13-åring – skulle bli gravid är en klart försvårande omständighet som bör påverka straffvärdet. De försvårande omständigheter som nu redovisats medför att straffvärdet för vart och ett av brotten överstiger straffminimum.

Vid flerfaldig brottslighet sker straffmätning enligt den s.k. asperationsprincipen. Det innebär att utgångspunkten för straffvärdebedömningen i allmänhet är det allvarigaste av de brott som föreligger till bedömning. Till straffvärdet för detta läggs en efter hand minskande del av straffvärdet för vart och ett av de övriga brotten efter brottens allvar. En allmän kontroll görs också av att ett på så sätt beräknat straffvärde inte framstår som oproportionerligt i förhållande till den typ av brottslighet som är aktuell. Hur stor del av straffvärdet för de tillkommande brotten som bör läggas till straffvärdet för det allvarigaste brottet kan variera, bl.a. beroende på vilka brott som är aktuella och vilket samband som finns mellan dem. Om det rör sig om en brottslighet där det finns ett tydligt samband mellan brotten, t.ex. där flera brott har begåtts inom ramen för en och samma brottsplan eller har utövats mer eller mindre systematiskt, eller där brotten har riktat sig mot samma målsägande kan det inte sällan finnas skäl att låta asperationsprincipen få ett mindre genomslag än annars (jfr NJA 2018 s. 378, NJA 2019 s. 238, NJA 2019 s. 747 och NJA 2020 s. 703).

Det är här fråga om sex brott där vart och ett av brotten har ungefär lika högt straffvärde. En tillämpning av asperationsprincipen i detta fall med beaktande särskilt av att det är fråga om allvarliga brott mot samma målsägande, ett barn, leder tingsrätten till ett sammantaget straffvärde som för att inte framstå som oproportionerligt i förhållande till den typ av brottslighet det är fråga om, inte understiger fängelse i sex år. Beslutet om utvisning bör inte föranleda att straffvärdet reduceras eftersom den tilltalade i praktiken inte har någon annan anknytning till Sverige än att han vistats här illegalt i några år.

Utvisning

Rättslig bakgrund

En utlänning får utvisas ur Sverige om han eller hon döms för brott till en strängare påföljd än böter och gärningen är av sådant slag och övriga omständigheter är sådana att det kan antas att han eller hon kommer att göra sig skyldig till fortsatt brottslighet i landet eller brottet har ett straffvärde som motsvarar fängelse i minst sex månader eller som annars är av sådan karaktär att utlänningen inte bör få stanna kvar i Sverige. Vid bedömningen av om det finns sådana skäl ska rätten ta hänsyn till

utlänningsansökan om asyl avslagits och han har utvisats till Irak. Beslutet vann laga kraft den 20 augusti 2018. Han har därefter vid tre tillfällen, anmält verkställighetshinder. Utvisningsbeslutet preskriberades den 20 augusti 2022 eftersom, som det får förstås, beslutet inte kunnat verkställas (jfr 12 kap. 22 § utlänningslagen). Han har inte efter detta ansökt om uppehållstillstånd. Hussein Al-Hlaichi befinner sig alltså illegalt i Sverige. Migrationsverket bedömer att det inte föreligger hinder mot att verkställa ett eventuellt utvisningsbeslut.

Den tilltalade kom till Sverige år 2015, dvs. då han inte var under 15 år. Denna aspekt behöver därför inte beaktas i sig (jfr 8 a kap. 5 § samma lag). Han har såvitt känt vistats här sedan dess även om det är oklart om han befunnit sig i landet sedan han släpptes ur häkte i januari i år. För en utlänning som har ställning som varaktigt bosatt gäller att vissa hänsyn ska tas. Ställning av varaktigt bosatt kan enligt huvudregeln inom unionsrätten ges en utlänning som vistats lagligt i mottagarlandet under fem år (se bl.a. prop. 2021/22:224 s. 62). Den tilltalade bedöms inte ha ställning av varaktigt bosatt (jfr 8 a kap. 7 §).

Ett beslut om utvisning på grund av brott ska innehålla förbud för utlänningen att återvända till Sverige under viss tid eller utan tidsbegränsning. Om brottslighetens straffvärde – som i detta fall – motsvarar ett högre straffvärde än fängelse i två år, ska återreseförbudet normalt inte tidsbegränsas.

Bedömningen i utvisningsfrågan

Enligt yttrande från Migrationsverket har den tilltalades ansökan om asyl avslagits och han har utvisats till Irak. Beslutet vann laga kraft den 20 augusti 2018. Han har därefter vid tre tillfällen, anmält verkställighetshinder. Utvisningsbeslutet preskriberades den 20 augusti 2022 eftersom, som det får förstås, beslutet inte kunnat verkställas (jfr 12 kap. 22 § utlänningslagen). Han har inte efter detta ansökt om uppehållstillstånd. Hussein Al-Hlaichi befinner sig alltså illegalt i Sverige. Migrationsverket bedömer att det inte föreligger hinder mot att verkställa ett eventuellt utvisningsbeslut.

Hussein Al-Hlaichi ska dömas för mycket allvarliga brott, brott av sådan karaktär att han inte bör få stanna i Sverige. Risken för nya brott är uppenbar; han frigavs villkorligt i maj 2021 efter att ha avtjänat ett längre fängelsestraff för rån. Han har i praktiken, även om han vistats i Sverige i många år, ingen egentlig anknytning till Sverige mer än att han möjligen har en bror här (som även han sannolikt vistas här illegalt). Hussein Al-Hlaichi utvisades redan år 2018 men beslutet kom av oklar anledning aldrig att verkställas. Det finns såvitt kan bedömas inga hinder mot verkställighet av ett utvisningsbeslut. Hussein Al-Hlaichi bör därför utvisas och förbjudas att för all framtid återvända till Sverige.

Frågan om häktning

Tingsrätten har inledningsvis under huvudförhandlingen nämnt att för det fall den tilltalade kommer att dömas för allvarliga brott till fängelse, rätten kommer att överväga häktning på grund av s.k. flyktfara och regeln om s.k. obligatorisk häktning. Åklagaren har under pläderingen yrkat att tingsrätten i domen häktar den tilltalade på grund av s.k. flyktfara.

Hussein Al-Hlaichi ska nu dömas till ett långvarigt fängelsestraff. Det finns omständigheter som talar för att han undandrar sig lagföring och straff. För våldtäkt mot barn är dessutom inte föreskrivet lindrigare

straff än fängelse i 1½ år och det är inte uppenbart att det saknas skäl för häktning. Han bör därför häktas och kvarbli i häkte till dess att domen i ansvarsfrågan kan verkställas mot honom.

Övriga frågor

Det särskilda yrkandet är lagligen grundat och ska bifallas.

Sekretessen bör bestå beträffande uppgifter genom vilka A direkt eller indirekt kan identifieras.

Då den tilltalade döms för brott som har fängelse i straffskalan, ska han betala en avgift till Brottsofferfonden.

Mikael Svegfors ska ersättas för arbete enligt begäran.

Nathalie Lundqvist har begärt ersättning för 18 timmars arbete, dvs. 7 timmar utöver den tid som huvudförhandlingen pågått. Av hennes kostnadsräkning framgår att hon inledningsvis begär ersättning för diverse administrativa åtgärder kring bokningen av ny tidpunkt för huvudförhandling, m.m. Åtgärder av sådan karaktär ska normalt utföras av administrativ personal på en advokatbyrå och medför inte rätt till ersättning särskilt (oavsett om biträdet har administrativ personal eller inte). Sådana åtgärder anses i stället ersatta genom att timkostnadsnormen är tillämplig. Nathalie Lundqvist har utöver det lagt ner omotiverat mycket tid på att förbereda sig inför en huvudförhandling hon redan en gång tidigare förberett sig för. Utifrån vad som sagts bedömer tingsrätten att hon är väl tillgodosedd med ersättning för 15 timmars arbete. Tingsrätten har i övrigt inga synpunkter på hennes kostnadsyrkande.

Med beaktande av fängelsestraffets längd bör kostnaderna för förvaret och målsägandebiträdet stanna på staten.

Rätten

Rådmannen Ulf Ljungdahl samt nämndemän.

Digitalt signerad av rådmannen Ulf Ljungdahl

Överklagandeinformation

Hur man överklagar

Överklagandet ska ha kommit in till Eksjö tingsrätt senast **den 7 november 2023**.

Överklagandet ska vara skriftligt. Eksjö tingsrätt skickar det vidare till Göta hovrätt.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid så har den andra parten också rätt att överklaga, även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv Eksjö tingsrätt och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet. Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför. Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen till en huvudförhandling.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer. Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer. Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till Eksjö tingsrätt. Tänk på att skicka det i god tid med hänsyn till postgången.

Vad händer sedan?

Eksjö tingsrätt kontrollerar att överklagandet har kommit in i rätt tid. Om det har kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet har kommit in i tid skickar domstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Göta hovrätt.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även Göta hovrätt skicka brev på det sättet.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till Göta hovrätt tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning. Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att ta med allt du vill föra fram i överklagandet.

När krävs det prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd.

Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen och det är kopplat till en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall:

1. Hovrätten bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten har dömt rätt.
2. Hovrätten anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
3. Hovrätten behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
4. Hovrätten bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Det krävs också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

Vill du veta mer?

Mer information finns på www.domstol.se. Ta kontakt med Eksjö tingsrätt eller Göta hovrätt om du har frågor.